

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014887
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému Z. N. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 01. júla 2020 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2019, sp.zn.2T/87/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému sa ukladajú nasledovné povinnosti:
- podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. zákaz úmyselne sa priblížiť k maloletej poškodenej D.F. na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ a § 74 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2019, č.k.2T/87/2019-114 bol obžalovaný Z. N. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 06.08.2018 v čase okolo 19.00 hodiny v byte číslo X na ulici E. číslo XX v R., sexuálne zneužil svoju pravnučku mal. D.F., narodenú XX.XX.XXXX, a to tak, že keď bola u neho na návšteve a išla si umyť do kúpeľne ruky, tak ju začal objímať okolo krku a pásu, bozkávať ju po tvári, obchytkávať po tele a v rozkroku cez nohavičky a potom sa slovne vyjadril, že to nesmie nikomu povedať, na čo následne maloletá D.F. odišla.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák. a s poukazom na § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odložený s probačným dohľadom a bola mu určená skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 3 roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o treste a ochrannom liečení v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že s rozhodnutím súdu o uložení podmieneného trestu odňatia slobody sa nemožno stotožniť. Uvedený trest nezohľadňuje predovšetkým charakter spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil. Obžalovaný sa dopustil trestného činu, ktorý je právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a jedná sa teda o závažný trestný čin. Je potrebné uviesť, že ustanovenie § 201 Trestného zákona chráni mravný a fyzický vývin detí mladších ako pätnásť rokov pred rôznymi útokmi na ich sexuálnu nedotknuteľnosť. V danom prípade obžalovaný tým, že maloletú pravnučku D.F., narodenú XX.XX.XXXX bozkával po tvári, obchytával ju po tele a v rozkroku cez nohavičky, intenzívne zasiahol do jej pohlavnej sféry, pričom maloletá mala v čase spáchania skutku len jedenásť rokov a obžalovanému bol známy vek maloletej. Účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Na uvedenú všeobecnú formuláciu upravujúcu postup súdu pri ukladaní trestu, nadväzuje ustanovenie § 34 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Citovanými ustanoveniami Trestného zákona sa súd pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil. Vzhľadom na vyššie uvedené, predovšetkým s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zohľadňujúce závažný charakter trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil, a ktorá z pohľadu druhu trestného činu má povahu zločinu, je zrejmé, že podmienený trest odňatia slobody nezodpovedá princípu individuálnej a generálnej prevencie trestu a teda takýto druh trestu nespĺní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona. Funkciu a účel trestu by mohol splniť len nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Jedine trest v takejto forme a výmere zohľadňuje všetky skutočnosti a kritériá rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Rovnako sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu vo vzťahu k neuloženiu ochranného psychiatrického liečenia sexuologicky zameraného tak, ako to navrhuje znalec a ako bolo navrhované aj prokuratúrou na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2019. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria číslo 91/2019 vyplýva, že obžalovaný ani v čase spáchania trestnej činnosti ani v súčasnosti netrpel a netrpí duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jednalo sa u neho a jedná sa o sexuálnu deviáciu - hebefiliu- sexuálne inklinovanie k už nie deťom, ale ešte nie k dospelým ženám s kompletne rozvinutými sekundárnymi pohlavnými znakmi. Táto tendencia u neho má na strane jednej už vyhasínajúci ráz (strata erektilnej funkcie, vyhasínanie, ale ešte prítomnosť žiadostivosti, túžby, ktorá je na strane druhej ďalšou psychickou poruchou-organickým postihnutím osobnosti, odbrzdená). Organický psychosyndróm s organickým postihnutím osobnosti je porucha, ktorá súvisí s vekom obžalovaného a atherosklerotickými zmenami na cievach, postihujúcimi prekrvenie mozgu. U obžalovaného sa ale nejedná o demenciu. V čase spáchania trestnej činnosti vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie vedel ovládať v dôsledku organického psychosyndrómu s postihnutím kognitívnych funkcií uvedenej sexuálnej deviácie len v miere podstatne, forenzne významne zmenšenej. Jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli podstatne zmenšené, nie však vymiznuté. Napriek vysokému veku obžalovaného (a čiastočne práve preto vzhľadom na organickú poruchu osobnosti) by pobyt obvineného na slobode vzhľadom na ešte nie celkom vyhasnutú sexuálnu apetenciu a prítomnosť sexuálnej deviácie - hebefílie, mohol byť pre spoločnosť nebezpečný. Vzhľadom na uvedené znalec u obžalovaného doporučuje nariadiť ochranné psychiatrické liečenie i sexuologicky zamerané ambulantnou formou. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 2T/87/2019 vyhlásený dňa 15.10.2019 v časti výroku o treste voči obžalovanému a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému zákonný, primeraný a spravodlivý trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 201 odsek 2 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol, aby v zmysle vypracovaného znaleckého posudku bolo obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie sexuologicky zamerané ambulantnou formou.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný podaním zo dňa 07.11.2019, ktoré bolo na okresný súd doručené dňa 12.11.2019. Obžalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že je toho názoru, že prokurátorom napadnutý prvostupňový rozsudok nie je v rozpore so zákonom, ale je rozhodnutím nezávislého súdu, ktorý, vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť jeho konania /materiálny korektív/ a predovšetkým

vzhľadom na jeho vek /85 rokov/ nepovažoval za účelné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. V tejto súvislosti poukázal na to, že prvostupňový súd mal splnené všetky materiálne aj formálne predpoklady pre aplikáciu odvolaním napádaného ustanovenia, t.j. § 39 ods. 1,3 písm. d/ Tr. zák. a za súčasného uloženia trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený s probačným dohľadom. Zákonnosť napádaného rozsudku odôvodňujú okrem iného aj nasledovné okolnosti :

zo znaleckého posudku súdneho znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie vyplýva, že u neho diagnostikovaná sexuálna deviácia v podobe hebefílie má už vyhasínajúci ráz organický psychosyndróm s organickým postihnutím a s atherosklerotickými zmenami osobnosti súvisí s jeho vekom /85 rokov/

jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli forenzne podstatne znížené i keď nie celkom vymiznuté jeho fyzický zdravotný stav je tiež vážne podlomený a aj z uvedeného dôvodu znalec upustil od ďalšieho vyšetrenia, a to od PPG vyšetrenia, keďže vzhľadom na vysoký vek a somatickú zdatnosť by bol jeho transport na takéto vyšetrenie do Košíc nerealizovateľný

na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

prvostupňovým súdom mu boli priznané poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, 1/, n/ Tr. zák., keďže pred spáchaním predmetného trestného činu viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu, tento úprimne oľutoval a pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal orgánom činným v trestnom konaní prvostupňový súd nezistil žiadnu pritažujúcu okolnosť

doposiaľ nebol súdne a dokonca ani len priestupkovo trestaný

pred spáchaním predmetného trestného činu ako ani po jeho spáchaní sa nedopustil žiadneho protispoločenského konania, vedie usporiadaný život v spoločnej domácnosti s chorou manželkou napriek konaniu, ktorého sa dopustil, naďalej udržiava kontakt s celou rodinou, ktorá mu konanie odpustila.

Poukazuje nato, že v prípade, pokiaľ by odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora a uložil akýkoľvek nepodmienečný trest odňatia slobody, trest tohto druhu by bol pre neho, vzhľadom na vek a zdravotný stav, trestom doživotným. Práve vzhľadom na túto skutočnosť je presvedčený, že na zabezpečenie prevýchovy jeho osoby nie je potrebné ukladať najprísnejší druh trestu v zmysle trestného zákona, teda trest odňatia slobody. Postup prvostupňového súdu pri ukladaní trestu považuje preto za súladný so zákonom, pričom poukazuje nato, že v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. mu mohol uložiť dokonca ešte aj trest odňatia slobody len vo výmere dvoch rokov. Pokiaľ ide o odvolaním napadnuté neuloženie ochranného liečenia, ktoré inak do konania prizvaný súdny znalec navrhol uložiť v ambulantnej forme, prvostupňový súd k rozhodnutiu o tomto návrhu pristupoval citlivo a realisticky zároveň, keď správne skonštatoval, že vzhľadom na fyzické a psychické predispozície obžalovaného by opakované návštevy u psychiatra nezvládol a že by si výkon takéhoto liečenia ani riadne neuvedomoval. Preto prvostupňový súd správne zvolil postup v zmysle § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák., keď mu uložil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve. S poukazom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Prokurátor sa k písomnému vyjadreniu obžalovaného do konania verejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín cestou svojej zástupkyne, zákonná zástupkyňa maloletej poškodenej M.F. a opatrovník maloletej poškodenej M.F. na verejnom zasadnutí krajského súdu sa pripojili k návrhu prokurátora krajskej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 01. júla 2020 na podklade podaného odvolania prokurátora pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a pre nesprávnosť (neuloženie) výroku o ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o trestoch a výrok o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu, pričom takto uložený trest je aj primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 7 rokov a hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 12 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu zistil u obžalovaného tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním predmetného trestného činu riadny život a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestného činu. Rovnako správne okresný súd nevzhladol ani jednu prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a ani prirážajúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák. v predmetnej trestnej veci nezistil.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatel'om (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25. októbra 2016).

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t. j. že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Ďalej je potrebné uviesť, že najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a prirážajúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky

ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní „prevziať“ výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť (viď. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44).

Súčasne správne okresný súd použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam mimoriadne znížil dolnú hranicu trestnej sadzby trest odňatia slobody pod zákonnú hranicu z výmery 7 rokov na 3 roky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a týmto napomohol v konaní pred súdom najmä prokurátorovi, ktorému odpadla povinnosť niesť zodpovednosť pred súdom za dôkazné bremeno žalobcu ako strany v súdnom konaní.

Odvolací súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatel'a, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život.

Odvolací súd považuje za správny poukaz okresného súdu na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného zohľadnil závažnosť spáchaného trestného činu, okolnosti jeho spáchania, správne zhodnotil osobu obžalovaného ako aj jeho predchádzajúci život, pričom správne poukázal na to, že obžalovaný ako osoba vyššieho veku bol v minulosti len 1-krát súdne trestaný (Okresným súdom Senica vo veci 1T/61/64), avšak sa na neho v tejto veci hľadí akoby nebol odsúdený (amnestia dňa 09.05.1965). Taktiež správne zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa nedopustil doteraz žiadneho priestupku. Z miesta bydliska je obžalovaný pozitívne hodnotený.

Odvolací súd však zo znaleckého posudku Z.. K. M. č.91/2019, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria správne zistil, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel sexuálnou deviáciou- hebefiliou (neanidofíliou)- sexuálnemu inklinovaniu k už nie deťom, ale ešte nie dospelým ženám s kompletne rozvinutými sekundárnymi pohlavnými znakmi. V čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie ovládať v dôsledku organického psychosyndrómu s postihnutím kognitívnych funkcií. Jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli podstatne zmenšené, avšak nie vymiznuté. Znalec v záveroch svojho znaleckého posudku taktiež konštatoval, že obžalovaný pre prípad nepodrobenia sa liečbe na hebefíliu (sexuálnu deviáciu) môže byť pre spoločnosť nebezpečný.

Odvolací súd preto po preskúmaní spisového materiálu a na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora v časti výroku o ochrannom opatrení (okresný súd ochranné liečenie obžalovanému neuložil) zrušil v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (porušenie ustanovení Trestného zákona)

napadnutý rozsudok vo výroku o uloženej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. a uložil obžalovanému v zmysle § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, nakoľko obžalovaný spáchal trestnú činnosť v stave zmenšenej pričetnosti a jeho pobyt na slobode je pre prípad nepodrobenia sa liečbe podľa záverov znaleckého posudku pre spoločnosť nebezpečný. Odvolací súd uvedené pochybenie okresného súdu napravil tým, že obžalovanému uložil ochranné liečenie.

Podľa záverov senátu odvolacieho súdu, uložený trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou a za súčasnej povinnosti spočívajúcej v zákaze úmyselne sa priblížiť k maloletej poškodenej D.F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného, jeho sklony k páchaniu protiprávnej činnosti a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Nad rámec úvah okresného súdu pokiaľ ide o použitie tzv. „mimoriadneho“ zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám, odvolací súd dodáva, že v predmetnej trestnej veci okresný správne vzhladol dôvod na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totiž vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analógiám a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiám na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3. Súčasne je potrebné uviesť, že okresný súd veľmi správne postupoval, keď obžalovaného aj pred urobením vyhlásenia o vine poučil o tom, či vie aká trestná sadzba mu hrozí. Bola preto správne zohľadnená okresným súdom skutočnosť, že obžalovaný napriek takejto hrozbe uloženia trestu odňatia slobody urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, čím v predmetnej veci prokurátorovi v konaní pred súdom pomohol, keďže už nebolo potrebné pred súdom vykonávať dokazovanie k otázke viny obžalovaného.

Rovnako správne okresný súd zobral do úvahy skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil predmetnej trestnej činnosti pod vplyvom vrodenej sexuálnej deviácie (hebefílii), ktorá mala v inkriminovanom čase na neho významný vplyv, keďže podľa záverov znalca z odvetvia psychiatrie boli ovládacie schopnosti obžalovaného u neho v tom čase forenzne podstatne znížené. Taktiež je potrebné uviesť, že v prípade obžalovaného ide o osobu vo veku 86 rokov, preto výkon trestu odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom by postrádal účel trestu. Taktiež je potrebné dodať, že poškodená, keď ho v inkriminovanom čase požiadala, aby upustil od svojho konania, tak v ďalších zákonom aprobovaných atakoch voči nej nepokračoval.

K námietke prokurátora, že okresný súd nezohľadnil pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne všetky zásady pri ukladaní trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák., odvolací súd zdôrazňuje, že trest uložený okresným súdom obžalovanému zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému vyvážene posúdil okolnosti svedčiace v jeho prospech, ale aj okolnosti ktoré svedčia v jeho neprospech. Skutočnosti, ktoré zdôraznila tak obžaloba ako aj obhajoba, okresný súd citlivo zvážil.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest, uložený okresným súdom obžalovanému, neprimeraný.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov na podklade čiastočne dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o uloženej povinnosti a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom rozhodol tak, že obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a súčasne mu uložil povinnosť spočívajúcu v zákaze úmyselne sa priblížiť k maloletej poškodenej D.F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.